

30 NĂM SAU.

NGÀY ĐÓ CÓ TA MƠ ĐƯỢC TRỌN ĐỜI

(Đổi Thoại Văn Chương)
(ghi lại những E-mails giữa TTBG và nữ độc giả tên
Thương Thương ở Sài Gòn.)
(Bài 3)

Nhận thư Thương Thương.

Sài Gòn, thứ Năm ngày 9/11/2006

BG thân,

Có biết bao nhiêu là chuyện để viết cho BG sau khi thức đêm hôm qua để đọc cho hết những trang BG gửi mới đi ngủ, mặc dù anh Ái in xong cũng đã trễ

Định trả lời BG ngay, nhưng khi đọc những giòng sau cùng của BG, lòng TThương lại chùng xuống như nước nở trở lại với câu chuyện tình Trân Sa.

Mỗi chữ "*hao gầy*", "*đau đớn*" mà BG dùng cho tác phẩm, TThương đã CẢM trọn được ý nghĩa của nó, đau cái đau của chữ "*đau đớn*", của chữ "*héo úa*".

Đọc thư và trò chuyện qua điện thoại ngày hôm qua xong, TThương lại tiếp tục khám phá ra nhiều điều thú vị trong mỗi tình này và tự trả lời được một số câu hỏi đã đặt ra cho BG:

1/ Sau khi chia tay chính thức với Mẫn, Nguyễn vẫn tiếp tục theo dõi mọi bước đường đời thăng trầm của Mẫn. Đó là sự hy sinh vô bờ bến của Nguyễn đối với Mẫn, với gia đình đôi bên, thoát thai từ tình yêu mãnh liệt Nguyễn dành cho Mẫn.

2/ "*Căn-nhà-bốn-phòng*", ước vọng của Nguyễn và Mẫn, đã thực hiện được và Định Mệnh trong chuyện này đã xoay chuyển. Ít nhất vào buổi hoàng hôn của cuộc đời, Định Mệnh cũng đã đãi mỗi tình Trân Sa! Thật là thú vị. Chỉ xin cho TThương biết cảm giác của BG lần đầu tiên khi trú ngụ trong *căn phòng* nhà chú Tuyên mà chắc chắn Nguyễn cũng biết sự hình thành của nó phải không?

3/ Cho đến gần như cuối đời, như BG nói là ngôi "tính số" đời mình, Nguyễn chỉ yêu có Mẫn, nên những sóng gió của Mẫn đã làm cho Nguyễn đau khổ trọn vẹn. Khi mình yêu ai thật lòng, mình chỉ

muốn người yêu mình sung sướng dù có phải hy sinh hạnh phúc của mình, như Nguyễn đã nói ý này rất nhiều lần, rải rác trong tác phẩm.

4/ Về quan niệm thương thức cái đẹp: TThương đồng ý với BG. Ta cảm hoàn toàn đối tượng mà ta thương thức và mọi sự phê bình đều đứng bên ngoài tác phẩm. Ngày xưa khi còn nhỏ, TThương đã cảm nhiều cái lắm, chính TThương cũng không lý giải được. Mà lý giải để làm gì khi ta đã hiểu được đối tượng ta đang thương thức.

Tối nay TThương sẽ viết tiếp nghe.

□

Thư gửi Thương Thương.

Cali, thứ Tư ngày 8/11/2006

TThương thân mến,

Có dịp, hãy đọc kỹ lại những lá thư Nguyễn viết cho Mẫn và Trân Sa mùa Noel Dalat 1975 thì sẽ tìm ra câu trả lời cho câu hỏi: "*Nguyễn có vẫn theo dõi cuộc sống thăng trầm của Mẫn?*" đồng thời cũng là câu chuyện: "*Những ngày cuối tuần Nguyễn chỉ đi chùa, ăn chay*".

"Mẫn càng hao gầy héo úa, Nguyễn càng đau đớn..."

là một câu trả lời khác cho sự kiện "*Không tìm ra hạnh phúc của Nguyễn.*"

Nghĩa là: "***Nếu Mẫn có hạnh phúc, Nguyễn mới được yên tâm trong hạnh phúc riêng!***"

Thân, BG.

□

Nhận thư Thương Thương.

Sài Gòn, Thứ Năm ngày 9/11/2006

BG thân,

Lá thư hồi chiều vừa gửi, TThương viết trong công ty, biết là không phải, nhưng TThương vẫn làm vì có nhiều sự kiện muốn nói ngay với BG.

Có điều này TThương cũng không hiểu nữa: Tại sao khi đọc thư BG, nước mắt TThương cứ trào ra. TThương đang thương cảm mỗi tình Trân Sa? Thương những nhân vật trong truyện? Hay từ đó, thương cho chính mình? Viết thư này mà nước mắt vẫn đang nhòe lệ.

Dù rằng có gia đình ruột thịt bên cạnh nhưng sau mỗi tình đầu rồi đi lấy chồng, TThương luôn cô đơn, cho mãi đến tận bây giờ. Cho nên những nhân vật trong Trân Sa ân cần, trân trọng, dâng hiến cả tâm hồn cho nhau khiến TThương xúc động là phải.

BG nói rất đúng trong câu nhận xét bất chợt: "*Trái tim TThương còn rất đau đớn vì mối tình đầu đời tan vỡ.*"

BG có nhớ trong một bức thư viết cho BG, TThương kể, đã khóc một trận tưởng chừng như có thể ngập lụt cả Sài Gòn sau khi người bạn gái từ giã (quay về Mỹ) bởi tối hôm trước đó, người bạn đã gọi lại những chuyện xưa liên quan đến người yêu cũ của TThương?

Con tim TThương nó yếu mềm như vậy.

Ý thức TThương làm việc rất nhanh mà không biết: Nguyễn theo dõi từng bước đi của Mẫn, mà TThương thì sau khi trái tim đã trao trọn cho ai, từ bao nhiêu năm nay có ai biết TThương sống chết thế nào? TThương đã giận hờn với dĩ vãng khi trong đám bạn, có nhiều người đã được người yêu xưa từ ngoại quốc tìm về thăm, còn TThương thì không. Nhà TThương vẫn còn ở nơi cũ mà! Tại sao?

Phơi bày tâm tình chút đỉnh với BG. Bây giờ phải đi nghiên ngẫm tác phẩm của BG đây!

TThương.

[]

Thư gửi Thương Thương.

Cali. thứ Năm ngày 9/11/2006

TThương thân mến,

Một đoạn thư TThương viết ở trên:

“Căn nhà 4 phòng”, ước vọng của Nguyễn và Mẫn, đã thực hiện được và Định Mệnh trong chuyến này đã xoay chuyển. Ít nhất vào buổi hoàng hôn của cuộc đời, Định Mệnh cũng đã đãi mối tình Trân Sa!!! Thật là thú vị. Chỉ xin cho biết cảm giác của BG lần đầu tiên khi trú ngụ trong căn phòng nhà chú Tuyên mà chắc chắn Nguyễn cũng biết sự hình thành của nó phải không?”

Để trả lời câu hỏi này, BG phải tách riêng thành hai vấn đề nhỏ:

I/ Theo lời Tuyên, Nguyễn HOÀN TOÀN không biết gì về sự hình thành căn phòng này. Phải nói thêm cho TThương biết, căn nhà gia đình Tuyên đang ở chính là nơi cư trú của vợ chồng Nguyễn, trước khi họ đi Mỹ. Căn phòng “dành cho chị BG” được cất lên trên khoảng sân trống, một mô đất thoải thoải, nơi mà ngày xưa (theo Tuyên) Nguyễn thường tụ họp bạn bè uống rượu, thường trăng ngâm vịnh, đọc thơ. Cũng nơi đó ngày xưa có đặt nhiều chậu hoa lan, hoa lý... bây giờ dẹp sang một bên để làm phòng "cho BG ở".

Lý do làm phòng của gia đình Tuyên chắc không phải phát sinh từ cuốn Trân Sa đâu, mà chính vì những ân tình yêu mến mà BG đã dành cho họ.

Tháng 10/2004, sau khi BG và cả Nguyễn đã về Mỹ, gia đình Tuyên âm thầm làm căn phòng đó mà không cho BG biết. (Dĩ nhiên họ cũng không cho Nguyễn hay).

Hè 2005, khi nghe tin BG lại sắp về VN (nhưng sau hủy bỏ dự tính), Tuyên đã nói cho BG biết về căn phòng làm ra năm ngoái: *“Ba Má em thấy chị cứ thuê khách sạn, lại hay bỏ đi, tốn tiền quá, nên có cho làm thêm một phòng nữa trong nhà. Từ nay mỗi chuyến về Dalat, chị và Âu Cơ đã có một chốn để tạm dừng chân!”*

Và Tuyên kể, từ khi làm xong tháng 10/2004 đến tháng 6/2006 năm ngoái, *“căn phòng của chị BG”* vẫn khóa cửa bỏ trống, thỉnh thoảng mới được mở ra cho có chút ánh sáng bên ngoài lọt vào để khỏi ẩm mốc.

Hai tháng hè 2006 vừa qua, BG và Âu Cơ ở đó, trong gia đình Tuyên. Gần gũi nhau hằng ngày, hiểu nhau từng hành động lời nói, họ lại càng yêu quý BG và Âu Cơ hơn; cũng như ngược lại, BG rất thương cha mẹ anh em Tuyên. Ông cụ Tuyên hay nói với BG: *“Cô là một nhà văn nổi tiếng, các tác phẩm cô tôi đọc trọn, thấy chan hòa tình cảm. Vậy mà cách sống thực tế của cô lại còn nồng nàn tình cảm hơn cả cái tình cảm cô viết qua văn chương.”*

Nguyễn KHÔNG BIẾT căn phòng này bởi vì Nguyễn về Mỹ sau BG một tuần (dạo tháng 8/2004) cho đến nay chưa trở lại Dalat. Có lẽ mùa Noel này về, Nguyễn sẽ biết đó là *“Căn phòng của Mẫn và Trân Sa!”*

2/ Bây giờ nhớ lại, BG vẫn còn bồi hồi theo cái cảm giác kỳ diệu của đêm đầu tiên ngủ lại trong căn phòng đó, TThương ạ.

Ngày 29/5/2006 vừa qua, BG đến VN vào lúc 12:55 trưa. Bốn kiện hành lý lớn, trong có nhiều tác phẩm và cái laptop làm việc, là mối bận tâm duy nhất của BG khi đi qua cửa khẩu quan thuế. Lại cũng lo vì chính cá nhân BG là một nhà văn, có thể phải nằm trong tầm ngắm của công an. Nào dè từ thủ tục nhập cảnh đến khi ra lấy hành lý, tất cả chỉ mất khoảng nửa tiếng đồng hồ ngắn ngủi. Và mẹ con BG là người đẩy hai cái xe *cart* ra trước nhất. Tuyên từ Dalat thuê xe xuống đón như mọi năm. Khi ra ngoài, gặp Thế Phong, bạn hữu, BG cứ như còn bàng hoàng vì không ngờ mình được ra khỏi cổng phi trường nhanh như vậy.

Sau đó về Dalat, có hai anh nhà văn Thế Phong và Hoàng Vũ Đông Sơn đi cùng.

Tới nơi thì trời đã tối. Mọi hành lý chuyển vào *“phòng chị BG”*. Căn phòng nhỏ nhưng vừa vặn cho hai mẹ con, có một cái giường đôi, một bàn viết nhỏ nhìn ra cửa sổ, một cái tủ đứng. Phòng có lối đi riêng, nằm trên mô đất cao bên hông căn nhà chính của gia đình Tuyên. Chỉ trừ ra ngủ, còn mọi sinh hoạt khác đều dùng chung trong nhà.

Cả bọn kéo đi uống *café* đến khuya rồi về ngủ, trong căn phòng *“khóa cửa dành cho Mẫn!”*

Đến chừng 2 giờ sáng, BG tỉnh giấc. Cảm giác thứ nhất là vỡ tràn sung sướng, không hiểu tại sao nữa. Chừng định thần nhớ lại mình

đang nằm ở đâu, sự vỡ tràn đó càng thêm dữ dội. ***Phải nói đó là một hạnh phúc vô bờ rất ít khi trong đời BG bắt gặp.***

Sáng kế tiếp kể chuyện này cho Tuyên nghe, BG nói: “*Chị cứ tự hỏi giữa đêm, ủa, mình đang nằm ở Dalat sao? Mà lại là ngay trong chính căn nhà ngày xưa anh Nguyễn từng ở.*”

Vậy đó TThương. Thật là kỳ diệu!

Bây giờ nhớ lại vẫn còn thấy rung động.

Khi về Mỹ kỳ vừa rồi, BG và Âu Cơ đã để lại rất nhiều áo quần sách vở tại đó, như thể là *phòng của mình* và sẽ trở lại bất cứ lúc nào. Tuyên viết thư qua nói: “*Đi ra đi vào nhìn căn phòng khóa kín cửa 'của chị', gia đình em vừa buồn vì nhớ chị và Âu Cơ, nhưng cũng vừa vui vì biết chị sẽ trở lại một ngày nào.*”

TThương thân mến,

BG viết tiếp sau nhé, sẽ trả lời đầy đủ mọi câu hỏi của TThương. Cảm ơn anh Ái đã chịu khó in giùm ra giấy trắng những trang tâm tình của "hai cô gái nhỏ" đang tìm về các giấc mộng yêu đương lãng mạn ngày xưa.

Thân ái, BG

□

Thư gửi Thương Thương.

Cali, thứ Năm ngày 9/11/2006

TThương thân,

Hai ý nghĩ bất chợt thoáng qua óc BG sau khi đọc lá thư (ngày 9 Nov. 2006) của TThương:

1/ Trong câu chuyện Trần Sa của BG và câu chuyện tình đầu đời của TThương có ‘*một sự gặp nhau*’ sau khi hai mối tình đã vỡ rồi từ lâu lắm:

a/ *TThương đã và đang đóng vai trò của Nguyễn.*

b/ Còn BG đóng vai trò người tình cũ của TThương, (con người có thể là) ***vô tình và tuyệt đối không muốn tìm gặp lại*** người xưa lần nào nữa trong đời (vì những lý do như đã phơi bày trong lá thư dài của ngày hôm trước).

Không lạ gì khi TThương có cảm tình với nhân vật Nguyễn bởi vì ***đó chính là TThương*** hiện tại (và của ngày xưa).

2/ TThương ***may mắn hơn*** Nguyễn ở điểm đã ***chưa thức giậy*** từ một giấc mơ khi ***vẫn không biết*** cuộc đời người tình cũ bây giờ ra sao. Chứ nếu biết người ấy đang có hạnh phúc (biết đâu!?) thì sẽ, hoặc không yêu người ấy nữa, hoặc càng buồn thêm cho thân phận mình.

Thôi thì cứ như vậy lại hay. Đó là luật bù trừ của Thượng Đế, ít ra Ngài phải dành lại cho TThương một giấc mơ đẹp để úp mặt vào mỗi khi muốn khóc trong cuộc đời nữa chứ! TThương nên cảm ơn Ngài ở chỗ **'không biết'** đó.

Thân, BG.

[]

Nhận thư Thương Thương.

Sàigòn, thứ Sáu ngày 10/11/2006

BG thân,

BG đã cho TThương thấy một sự thật rằng tại sao TThương thích nhân vật Nguyễn đến như vậy. Đúng, Nguyễn chính là TThương đó, rập khuôn ở sự chung thủy, dịu dàng, trân trọng, ân cần, hy sinh, trái tim mềm yếu.

Và BG cũng cho TThương thấy luôn là TThương *may mắn hơn Nguyễn*. Cái bóng ma dĩ vãng đã vẽ từng đêm suốt từ khi chia ly cho tới ngày TThương nhận ra tình yêu của người xưa *không đủ lớn* với TThương, bóng ma ấy đã không còn xuất hiện qua các giấc mơ nữa. Nhưng con tim bị thương vẫn chảy máu hoài khi khơi lại vết thương lòng. TThương sẽ cảm thấy hạnh phúc hơn với những phân tích của BG.

Cảm ơn BG đã dành cho TThương quá nhiều thời gian trong quỹ thời gian hẹp hòi hằng ngày của BG. Cảm ơn BG lần nữa.

TThương.

[]

Nhận thư Thương Thương.

Sàigòn, thứ Sáu ngày 10/11/2006

BG thân,

Từ khi biết câu chuyện Trần Sa, khám phá ra thật nhiều điều thú vị hay ho, TThương thích thú vô cùng. Ví dụ như câu chuyện "*căn phòng của Mẫn*" tại Dalat do chính họ hàng bên vợ của Nguyễn xây dựng cho BG, rồi cảm giác sung sướng của BG khi nằm trong căn phòng ấy:

"Vỡ trần sung sướng, không hiểu tại sao nữa. Chừng định thần nhớ lại mình đang nằm ở đâu, sự vỡ trần đó càng thêm dữ dội. Phải nói là một hạnh phúc vô bờ rất ít khi trong đời BG bắt gặp. Sáng mai kể chuyện cho Tuyên nghe, BG nói: "Chị cứ tự hỏi giữa đêm, ủa, mình đang nằm ở Dalat sao? Mà lại là ngay trong chính căn nhà ngày xưa anh Nguyễn từng ở. Vậy đó TThương. Thật là kỳ diệu!"

Đúng là kỳ diệu!

BG thấy chưa, khi nghe câu chuyện “căn phòng của Mẫn”, TThương đã hình dung ngay *cảm giác sẽ có của BG*, nhưng không ngờ nó *lớn hơn cả suy nghĩ của mình*.

Vô thức của BG vẫn làm việc ghê gớm, BG thấy không?

TThương nghĩ, từ khi BG nhận diện được Định Mệnh thì Định Mệnh đã chẳng những "tha" cho BG, mà còn "đãi" BG nữa. Có nghĩa là từ nay về sau, BG sẽ được Định Mệnh che chở, đãi đằng, chứ không còn khắt khe “chơi khăm” như trong quá khứ. TThương tin như vậy đó.

TThương thấy gia đình Tuyên đã thương mến, cảm thấu tâm tình của Trân Sa nên BG mới đã thốt lên: “*Ngay trong chính căn nhà của anh Nguyễn*”, có đúng là Định Mệnh đã “đãi” BG không?

TThương.

[]